

Johann Festing

Johannes Festingius Amplissimae Facultatis Iuridicae Decanus, Suo ... Dnn. Collegarum nomine Ad Disputationem Inauguralem ... Dn. Joachimi Zinckii, Wismariensis. Pro consequendis summis in utroq[ue] iure honoribus & provilegiis d. XXII. Aprilis ... habendam ... Cives Academicos ... invitat

Rostochi[i]: Weppling, [1686]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777132001>

Druck Freier Zugang

J. Zinck.

XXVII.

29

JOHANNES FESTINGIUS

Amplissimæ Facultatis Juridicæ
DECANUS,

Suo honoratissimorumq; D^{NI}. Collegarum nomine
Ad

DISPUTATIONEM INAUGURALEM

Prænobilit ac Clarissimi,

DN. JOACHIMI ZINCKII.

Wismariensis.

Pro consequendis summis in utroq; jure
honoribus & privilegiis d. XXII. Aprilis, Deo
auspice habendam,

Magnificum DN. RECTOREM,
Nobilissimum Amplissimumq; utriusq; rei-
publicæ Senatam, ceterosq; omnes omnium ordinum Ci-
ves Academicos & Literatos, horumq; Fautores benevolos,
ea quâ decet observantiâ & humanitate
invitat.

Rostochl, Typis JOH. WEPPLINGII, Acad. Typogr

LB FP Zinck, Joachim 1686

Siqua unquam nobis com-
 moda scribendi materia nascitur, ea cer-
 tē nascitur, quæ de Academiæ incrementis tractat, quandoquidem eo usq[ue]
 literarum infortuniū crescit, ut nisi for-
 ipectore obviam eant, qui gerunt vigi-
 les curas, mox ad incitas redigantur de-
 relictae & inclinēt mundus ad infaustam
 & humanitati omni inimicam barbariem. Quocirca tamen
 Academiæ incrementum præprimis meditari fas est, quip-
 pe sine quibus non est dulce literarum commercium. Sed ha-
 bent sua res omnes fata (uti dicitur) & aliquando pericula
 excitant consultatores studiosissimos. Scilicet extrinsecus
 multa expetunt subsidia Academiæ, & in suis etiam subselliis
 quarunt salutaria medicamina. Verum sicut sui invicem offi-
 cii debent esse memores Professores: ita aliis etiam autores ut
 sint iidem necesse est, quò simul faciant, quod Academiæ
 salutem promovere valet. Hoc sanè ab industria Audientia-
 tum pendet, quibus averfantibus & delitescētib[us] absque fa-
 ma operantis eruditionis non poterit oriri gloria Academica.
 Multò minus poterit sperari incrementum, quod non est, si
 alto involuta silentio Academia cum suorum obliteretur no-
 mine. Non potest non videri decumbentis facies Academiæ,
 ubi in tristi hoc silentio fermè immoriuntur homines: ubi ac-
 ciipiunt quidem eruditissimorum scripta, sed nihil reddunt.
 Equidem, antehac differendi eā de materia mihi data fuit occa-
 sio; ergo vix ausim nunc repetere verba, quæ recenti adhuc
 memoriā tenentur plurimum. Interea verò recolit mea mens
 diurnas meditationes, quæ in disputationum exercitiis ma-
 gnum posuerunt incrementum Academiarum momentum.
 Sanè vidit hactenus nostra Academia, quos fructus elegantis-
 simos ex filiorum studiis collegerunt sibi sorores optimæ;
 quis

quis autem nescit doctissimas disputationes, quibus personue-
runt Musarum atria? Quapropter sua ubertate æmulam o-
stentare felicitatem præoptat nostrum etiam Rosetum. Pu-
blico specimine inclarescere quæ virtus nititur, hæc officii
boni civis explet, quod expedivisse in gloria ponitur. ete-
nim sicut ipsi emolumentum inde certum & pulcherrimum in-
dustriæ atque eruditionis testimonium: ita causa almæ Aca-
demix strenuè acta videbitur bonis omnibus. Ceterum quod
hac in parte facit pro Academiis, meo quidem iudicio ab iis
potissimum expectamus, quibus ob bene peracta studia paran-
tur quisupremi ibi sunt honores. Horum omnino officium est,
ut quod ad Academix immortalem famam aut constituen-
dam aut conservandam pertinere poterat, conferant: imò
sciscitanti eruditorum curiositati satisfaciant. Sic imponi-
tur disputandi necessitas, non aliam (nisi fallor) ob cau-
sam, quàm ut per elegantem & selectam materiam probent in-
genium, industriam, & eruditionem. Imò solet hæc com-
muniter esse hominum sententia, ut ab ipsis productum iri
sperent quid laudabile, qui honestæ laudis encomia magnâ me-
ritò curâ quærunt. Scilicet diversa hominum sunt iudicia:
novi honores inter curiosos quasi observatores sumuntur. Be-
ne cœpisse, in gloria ponitur; non bene cœpisse, multarum
suspicionum habet periculum: altè enim impressa quæ est ho-
minum opinio, agrè exiit. Præcipuè verò in principiis prom-
titudinis & eruditionis laudem sectari juvat: siquidem pote-
rat inde comparari optima opinio, quâ plerumq; nititur ho-
minis existimatio. Parva aliquando regitur sapientia res, sed
habetur sapientia, quia esse creditur. Quid igitur non dicam,
si exspectationem eorum, qui explorare satagunt, expleat ex-
cellens Candidati eruditio. Quin, magis sollicitus erit de lau-
dabili opere, qui magis sollicitus de honestâ fama est: & magis
etiã allaborabit dare, à quo accipere eruditi cupiunt. Verum
enim verò multis etiam exemplis edocemur, fuisse Doctoraliũ
dignitatum Candidatos, qui svasu Excellentissimorum pariter

Jctorū exhibitis positionibus miscellaneis publicū subire confli-
ctū voluerint. Attamen vix ausi id fuerunt, nisi datis antea expe-
rimentis eruditionis & industriæ. Nec meo equidē voto extra
illam rationem satisfecisse Academiae honori eum facile dixe-
rim, qui sibi soli satisfactorius, Academiae ad memoriam in ipso
reperendam nihil reliquerit. Hinc etiam solet curiosa esse Can-
didatorum industria, ut memores illius, quod apud Diether in
præf. Addit. ad Besold. Thes. pr. dicitur, nolint esse rei ejus cri-
minis, quo pigritiæ aliquis arguitur. Hoc a. est, si quis vulgarem
materiam elegerit, eamq; vulgariter ex tribus fortean competi-
diis in eā ipsā universitate natis pertractaverit. Verūm quam-
vis hoc studio expletum sæpe orbis literarii desiderium; non
rarò tamen etiam à multis peccatum fuit. etenim eò demum
processit novorum titulorum studium, ut fermè in Jctorum
scholis quis existimaverit tractari Theologorum lœos com-
munes de *Resurrectione mortuorum* in servorum manumissioni-
bus, de *Extremo judicio* in testamentis &c. Quinimo rubrica sæ-
pe notat materiam elegantem, ubi in nigro nihil, præterquam
vulgaria omnia continentur. Est certè fateor magna scripti
commendatio, si cum utilitate, non decies repetita, sed amabi-
lis pertractetur materia, & singularis quæque exponatur accu-
ratâ fusiorq; doctrina. Sic enim fore arbitramur, ut mox
satisfiat eruditorum votis, quò in cunctis jurisprudentiæ par-
tibus posita ob oculos Legumlatorum prudentumque scita
bono ordine queant cerni, & sublevetur properans eorum di-
ligentia, quibus impedimentum crebrò ponitur negotio-
rum mole. Enimverò experientia testis est inter viros qui
forensi student prudentiæ, quomodo non sufficiat didi-
cisse generalia dogmata; sed in variis casibus ère videtur es-
se sibi sumere aliunde præsens consilium. Hoc verò cum non
rarò sterili cum dierum jactura quærat, illa meritò lauda-
tur opera, quæ succurritur; succurritur autem omnium optimè,
si suis relicta locis commodè disponantur jura, suisq; sub genu-
inis proponantur titulis. Nec desperata res est; etenim verè re-
at.

Etque Duarenus de ratione doc. jur. p. m. 1102. vers. ident. Ed.
dem inquit, de scripta sunt à pluribus, sed paucis commutatis ver-
bis, ac plerumque ne commutatis quidem toties repetita, ut dubi-
tandum non sit, quin omnia hujusmodi scripta quamlibet prolixa
& verbosa, se quis in eo modicè sibi elaborandum esse duxerit,
ad paucissimum numerum librorum facile redigi queant. Ad-
eò igitur præprimis cauto opus est, ne videantur nihil præ-
ter inanem ostentationem memoriæ & subtilitatis reliquisse,
aut omnia sic perturbasse, ut nihil cum judicio, sed temere:
nihil consulto, sed fortuito: ut quicquid in mentem venerit di-
xisse judicentur. Nec argumentari licet molestè magis quam
subtiliter; imò argumenta argumentis colligere, & quasi ni-
hil esset satis firmum, omnes probationes probationibus aliis
confirmare, genus dicendi vocat Duarenus in *Coopt. Hug.
Donell. p. m. 1113.* & nos ipsius autoritate genus etiàm scriben-
di accusamus, quo corruptius nullum dici fingive potest. Re-
ctissimè igitur ob oculos ponitur nota Albutii Rhetoris, qui
à veteribus reprehensus fuit, quòd in omni controversia di-
cere cuperet, non quicquid debebat dici, sed quicquid poterat.
Tantum de OPTIMA DISPUTANDI RATIONE, quam si quis
probè observaverit, non potest non laudari opera; observant
autem, qui non ignorant, *quid distent æra lupinis.* Sanè placu-
it præprimis Clariss. nostri Candidati institutum, qui in ACTIO-
NIS INANIS nobili materia, nec vulgari, sed per corruptum
reipubl. statum sæpius prohi dolor! repetenda, publice in-
genium eruditionemq; suam demonstrare voluit. Etenim hoc
erat officium, eruditam facundiam, quæ pollet ad insignem
gloriam, per eam materiam publicè iterum ostendere, in quâ
forsan sæpius suscipienda erunt patrocinia. Tum verò el-
aboratio arridet; quandoquidem non generalibus actionum
(ut fieri solet) disputationem refertam repperi, sed eleganti tra-
ctatione ea omnia posita, quæ materiam veram probare & il-
lustrare poterant. Hæc certè accuratæ eruditionis nota est,
quæ in hoc Clariss. nostro Candidato suam omnino sumsit ori-
ginem

ginē ac fundamentū habet, ex prima institutione. Ea enim cum proba fuerit, facile per subsidiariā Excellentiss. Profess. operam erevit eruditio, ut hodie supremos Doctorum honores optime suo merito capere unanimibus existimetur votis. Natus verò is est Wismaria A. O. R. M DC LX. die 4. Sept. Patre Viro Spectatissimo Dn. CHRISTOPHORO ZINCKIO, Cive apud Wismarientes primario; atq; Matre CATHARINA *Jorcken*/femina omni virtutum laude ornatissima. Ab his parentibus optimis, qvi lætam filii fortunam animo subinde volutabant, qvalem nunc in ejus eruditione lætissimi conspiciunt, omni cura ac sollicitudine educatus fuit. Commissus itaq; fidelissimorum Præceptorum fidei, qvorum opera solidis pietatis & literarum elementis imbutus, postmodum sub Clariss. Viris Dn. Urbano Lehmanno Rectore, & Dn. Michaelē Freudio Con-Rectore in Schola patria felicissimos in humaniori literatura fecit progressus. Gavissus insuper benevolo affectu Plurimum Rev. Dn. M. Jacobi Hieronymi Lochneri, ibidem Wismaria ad D. Nicolai Pastoris vigilantissimi ut & Consistorii Regii Assess. meritissimi, sub cujus manu ductione cum Logices & Rhetorices tum Philosophiæ practicae principia felici absolvit cursu. Adeò benè jacta sunt studiorum primordia, indeq; non potuit non spes haberi certissima, fore ut qvi more rituq; veterum non cruda studia afferret ad Jurisprudentiā, solidam quoq; caperet. Verum aprus nunc, qvi ad altiora ascenderet, An. MDCLXXIX. ad emporia Literarum veraq; doctrinae Academies contendit. Visis autem Lips. & Jenensi celeberrimis, ad Academiam Norricorum florentissimam se contulit, ubi non fractus ullis voluptatum illecebris, sed pietatis & virtutum omni genere instructus eorum imitatus mores est, qvi ad sublimiora nati cum parentum fuerint custodia soluti, sibi porro de subsidiis exquisita eruditionis prospicere consueverunt. Audivit ibi Viros undiqvaq; celeberrimos; præprimis verò laudat fautorem pariter ac Præceptorem nunquam satis colendum Virum Excellentissimum D. G. P. Rotenbeccium Logices & Politices Professore famigeratissimum, cui quicquid in
sub

sublimiori Philosophiæ studio profecerit (profecit autem uber-
rimè) se debere lubentissimè confitetur. In Geographicis Præ-
ceptorem habuit celeberrimum Sturmium; in oratoriis di-
sertissimum Omeisium; in jure publico insignem Wagenfeil-
um, cui etiam Funccii orbem politicum publicè explananti Au-
ditor fuit diligentissimus. In jure privato Doctores habuit Vi-
ros Nobiliss. Consultiss. atq; Excellent. Dn. Henricum Lincki-
um ex elegantioribus Academicis laboribus celeberrimum, &
Dn. Johannem Anton: Geigerum Incomparabilis Ludvelli
discipulum, JCros elegantissimos pariter ac prudentissimos.
Et quidem sicut hujus collegia Institutionum Lectorio-exami-
natorio-disputatoria diligenter frequentavit: ita etiam illius
Collegio Pandectarum Lauterbachiano perquam egregio stu-
diosissimè interfuit. Ab hoc dein celeberrimo Musarum do-
micilio quod Altorfii est, An. MDC LXXXI. Mens. Maj. certas
ob causas revocatus, per trimestre spatium in patria substitit,
quo elapso tempore huc concessit, & in alma hac nostra Acade-
mia cum se præstitit quem bonus omnis amore profecutus est.
Audivit magno hic cum fructu Antecessores nostros; præpri-
mis verò extollit doctrinam Magnifici Dn. Georgii Radovii JCri
& Antecess. Celeberrimi, Dn. Fautoris, Collegæ & Compatri-
mei honoratiss. nostræ Facult. atq; Coll. Profess. Senatorii Se-
nioris, Nobilissimorum Statuum Provincial. Meckl. Syndici,
hodie Rectoris nostræ Academiz, sub cujus ductu benevolò pro-
sperrimos studiorum progressus sensit crescere indies. Sed ha-
buit cum insuper Auditorem in Collegiis Jurid. sedulum Vir No-
biliss. Ampliss. atq; Excell. Dn. Joh. Siebrandus, JCtus & An-
tecess. famigeratissimus, fautor, Collega & Amicus noster hono-
ratissimus. ut & Excell. ac Pl. Rever. Dn. Gottlob Frieder. **Se-
ligmann** Prof. Philosophus Celeb. ac SS. Theol. Ddus in Col-
legio Juris Naturæ Albertino. quâ omni informatione opti-
mâqve doctrina fretus tandem in cathedra eas animi dotes
publicè exhibuit, quas subinde per diligentissimam curam
indefessaqve studia collegerat. Ipse equidem statim sub ini-
tium

rium meæ Professionis An. M DCLXXXII. (quod erat officii) publice invitatione ad disputandum facta, inter alios hunc nactus fui disputatorem egregium. Qualem enim se exhibuerit, hodiernum testantur, qui intelligunt: cum non rudi Minerva, sed eruditissimorum iustar, elegantissimis argumentis majori veritatis indagationi causam dederit. Tum Ludvvellii duas disputationes etiam & 7mam accuratissime defendit, tanto omnium applausu, ut egregium accurati ingenii & solidioris juris scientiæ nomen acquisiverit. Abiit autem dein ad Academiam Kiloniensem, ubi quæ sicut virtus suis inter bonos non destituitur amatoribus, obtrigit fausta ipsi familiaritas cum Consultiss, Dn. Bernhardo Schulzio Jcto Antecess. Primario & Academiæ Pro Cancellario, ut & Celebrissimo Morhofio Polyhistoro, à quorum ore dum hæere potuit, erecta fuit proba mens & stabilita culta eruditio. Audivit etiam Jctum & Antecess. Excell. Dn. Nicolaum Martini, quem publice profitentem diligenter sectatus est, Rectissime, ita nihil unquam negligere voluit, ex quo posset augeri juris scientia; unde tantos etiam in jure fecit progressus, ut habito nuper examine, inter encomia & laudes unanimes omnium Excell. Dnn. Collegarum ore dignus declaratus fuerit, cui aperiretur aditus ad supremos honores Doctores, & concederentur munia reip. aut civilis, aut literariæ in Academiæ. Hocce nunc examen sequitur publica inauguralis disputatio de Germanorum proverbio: *Wo nichts ist, da hat der Kaiser sein Recht verlohren* / quæ ex meo demum præsentis ipsi dato consilio magna promittitudine intra trium septimarum spatium conscriptam d. xxii. April. Volente Deo publice ventilandam exhibiturus est. Ut itaque hic actus eo illustrior & splendidior reddatur: proinde Ego, meo Amplissimæ quæ Facultatis nomine Magnificum Dn. RECTOREM, Nobiliss. Ampliss. utriusque reipubl. Senatam, Excellentiss. omnium Facult. Dnn. Professores, Collegas, Doctores, Licentiatos, verbi divini Ministros, Philos. Magistros, omnes denique Literatos & Literarum fautores ea quæ par est observantia & humanitate rogo, ut tantillum alijs suis occupationibus detrachere & magnificæ ac honorificæ presentia, & quibus etiam lubet, amicæ collatione Clariss. Candidati beare haud dedignentur. Hoc tantæ benevolentia signum habebitur, quod gratâ mente agnoscendo magnificemus & evahere dignis præconijs valde allaborabimus. Valet,

P. P. Rosochii, Sub Sigillo Facultatis Juridicæ, die XI. April. An. M. DC. LXXXVII.

16(0)20

Atque Duarenus de ratione doc. jur. p. m. 1102
dem inquit, de scripta sunt à pluribus, sed paucis
bis, ac plerumque ne commutatis quidem toties
tandum non sit, quin omnia hujusmodi scripta quae
est verbosa, si quis in eo modicè sibi elaborandi
ad paucissimum numerum librorum facile redig
eò igitur præprimis cauto opus est, ne vide
ter inanem ostentationem memoriae & subtil
aut omnia sic perturbasse, ut nihil cum iudicio
nihil consulto, sed fortuito: ut quicquid in men
xisse iudicentur. Nec argumentari licet mole
subtiliter; imò argumenta argumentis collig
hil esset satis firmum, omnes probationes pro
confirmare, genus dicendi vocat Duarenus
Donell. p. m. 1113. & nos ipsius autoritate genu
di accusamus, quo corruptius nullum dici sin
tissimè igitur ob oculos ponitur nota Albu
à veteribus reprehensus fuit, quòd in omni o
cere cuperet, non quicquid debebat dici, sed qu
Tantum de OPTIMA DISPUTANDI RATIONE
probè observaverit, non potest non laudari ope
autem, qui non ignorant, quid distent ex a lupin
præprimis Clariss. nostri Candidati institutum,
NIS INANIS nobili materia, nec vulgari, sed
reipubl. statum sæpius proh dolor! repetendi
genium eruditionemq; suam demonstrare vol
erat officium, eruditam facundiam, quæ polle
gloriam, per eam materiam publicè iterum ob
forfan sæpius suscipienda erunt patrocinia.
boratio arridet; quandoquidem non genera
(ut fieri solet) disputationem refertam repperi,
etatione ea omnia posita, quæ materiam vera
lustrare poterant. Hæc certè accuratè erudi
quæ in hoc Clariss. nostro Candidato suam omni

11

